KAZANIE

Ná Dźień Pogrżebu

Jasnie Oswieconego Iego Mosci

X. PIOTRA GEMBICKIEGO

Biskupá Krákowskiego,

Xiążęćiá Siewierskiego,

Miáne.

PRZEZ

X. MARINVSA MROSKOWSKIEGO

Swietego Pismá Mágistrá, Zakonu Kármelitáńskiego Generálnego Káznodźieie, w Kośćiele Fárnym Krákowskim Pánny Máryey, ná wynieśieniu ćiáłá.

Dniá 18. Páźdźierniká Roku 1657.

W KRAKOWIE

V Wdowy y Dźiedźicow Fránćiszká Cezárego I. K. M. Typog.

Ego Fr. Franciſcus Piaſecki S. Theol. Magiſter, Prior Prouincialis Ordinis Carmelitarum, adfui præſens Concioni, cui Titulus *Kazánie*, &c. dignam cenſeo, vt typis mandetur, facta tamen prius à duobus Theologis Ordinis noſtri cenſura, & ſeruatis ſeruandis. Datum Cracouiæ, in Conuentu noſtro S. Thomæ, Die 29. Septemb. 1657. Idem qui ſupra mp.

Nos infra ſcripti, ex Commiſsione Admodum Reuerendi Patris Magiſtri, Prouincialis Sacri Ordinis noſtri, Concionem funebrem vidimus, & dignam prælo publico cenſemus.

Frater Franciſcus Powſinski S. Theologiæ Magiſter, Concionator Ordinarius & Lector Theologiæ Moralis.

Frater Elias Szablowski, S. Theologiæ Magiſter & Regens ſtudiorum.

Concio hæc funebris, vt lucem aſpiciat, publicam facultatem concedo. 5. Nouemb. Anno Dni. 1657.

Hyacinthus Liberius S. T. D. Præpoſitus Sacratiſſimi Corporis Chriſti, Canonicus Regul: librorum in Dioeceſi Cracouienſi Cenſor.

Iáśnie Wielmożnym Ich Mośćiom

Iego Mośći Xiędzu

IANOWI GEMBICKIEMV,
Biſkupowi Płockiemu.

Iego Mośći Pánu

KRZYSTOFOWI GEMBICKIEMV
Káſztellanowi Gnieźnienſkiemu, Nowodworskiemu &c. Stárośćie.

Iego Mośći Pánu

STEFANOWI z Pilce KORYCINSKIEMV
Kánclerzowi Wielkiemu Koronnemu, Wárſzáwskiemu, Rábſtynskiemu, Oycowskiemu, Kowálskiemu, Wolbrámskiemu &c. Stárośćie.

Moim Wielce Mośćiwym Pánom.

PRzywracam, w ćiemnym záwárta grobowcu, wielka Wielkich Domow ozdobę, niegodne bowiem ták wielkich ſplendorow, grube ćienie śmierći. Dobywam z podźiemnego lochu bogátey Wſtęgi, gdyż iey złota należy Arká. Odnáwiam w ſercu życzliwych, ná czáſy wieczne żyiace,

*honorow contentá. Przywodzę wam Iáśnie Wielmożni Mośći-
wi Pánowie tego, ktory ostátnia w ręce Wáße po Bogu oddał
swoię wolą. Dźiękuie Wam przez mię, zá czułą, prędką,
y ad* amussim, *woli iego exekucyą. Dźiękuie zá codźienną
cáłotygodniowych exequiách prezencyą, ktorego ieśli się Wam
pobożna vpodobáłá śmierć, niech y vpodoba świątobliwe ży-
ćie, boć ták konkludował wielki Poetá* Calcag.

Vt Tibi mors felix contingat, viuere disce
Vt felix possis viuere, disce mori,
Vna est viuendi ac moriendi regula rectè;
Vt moriare pius, viuere disce piè

*Swiatobliwie dokończonego ábrys żywotá, oddáię Wáßmośćiom
Mośćiwym Pánom, długiego żyćia, przy błogosłáwieństwie
Páńskim, fortunnych winßuiac poćiech.*

*Wm. Iáśnie Wielmożnych moich
Mośći Pánow,*

Sługá y Bogomodlcá

X. Márinus Mroskowski
Kármelitá.

KAZANIE.

Nunquid obliuiscetur Virgo ornamenti sui aut
Sponsa fasciæ pectoralis suæ *Hier:* 2.

*Azaż zápomni Pánná Vbioru swego, álbo Oblu-
bienicá wstęgi pierśi swoich.*
Ieremiasz w Rozdź: 2.

ZRieß żywotem / ktory nie ma w sobie śmierći / żyieß
y żyć bedźieß / przyozdobiony Faworem Náleczy
Wiecznośći / Jáśnie Oświecony Mśći Xiąże PIE-
TRZE GEMBICKI, Biskupie Krákowski /
Xiąże Siewierskie. Zyć bedźieß / bo ćie nie zápomni o Za-
cny Senatorze Koroná Polska / bedźie w swoich Anniwersa-
rząch celebrowáłá twey pámieći memoriał Oblubienicá Ko-
śćioł świety / y tá ktory ná pierśiách w Chwale iuż spoczywaß
świątobliwy Kaplanie / w swych publikowáć bedźie vroczy-
stośćiách. Wysoki ßácunek beda mieć tey zacney gálánteriey /
ktora iest naykoßtownieyßa we wßytkim Amphiteatrum tego
świátá tey Gáleriey. Azaż nie wysoka Náleczy godność / gdy v
Stárych Chárákterow Korona Cesárska bywáłá. Opisuie A- Athen. lib. 11.
theneus Krasomowcá Athenski / Fascia candida ea forma,
qua capiti obligata esse solebat ab antiquis Imperatoribus
& Regibus portabatur Godna Wstęgá názwána być Fawo-
rem / przybrána w purpure / bo ná Krolewskich záſiada pier-
śiách / á pokázuie że żyie / lub non anima rationali, lecz lo-
co motiua, gdy rowno z sercem wybija sie ku niebu / á do swe-
go wrácáiąc sie Centrum Aeria czerpa. Rowna sie sámemu
niebu / gdyż iáko złote ná białym dnie niebo háftowáne poká-
zuie gwiazdy: Wstęgá ná kolorze niebieskim złoto prezentuie /
B á ieslis

á iesliż Niebo ma luminare maius Słońce / luminare minus Miesiąc / Wstęgá ma w sobie tásmieysze subtelnie ciągnione złoto / ciemnieysze / bo album est disgregatiuum visus, śrebro / á ieśli w niey ognisty pánuie kolor / ktoż ią swym sposobem nieprzyzna być rodzoną osmey Sphery Siostrą / á iż w cyrkuł są zrobione niebá / á w cyrkuły rożáne bywa robiona Wstęgá. Záwiera element powietrza / gdy rożne dáie / subtelne y latáiące y ná miękkich gáłązkách stoiące / niektore natychże w swych gniazdeczkách spoczywáiące prezentuie / ták domowe / że się dáią piástowáć / nie pierzchliwe z płochośći / nie vćiekáiące ptástwo. A nigdy nie poda ręce ludzkiey / ażeby miáłá vgłáskáne / ták miękkie ptászyná piorá / iako miękkie oraz y piękne z iedwabiow prezentuie Wstęgá / przewabia w się morze / iednák lub zielone pokázuie wody / snák záwiera / á w sobie gorzkośći żadney nie ma. Niemoże być ták kosztowny diáment / ták bogáta perłá sámá przez się / iáko gdy w Wstędze zásiedźie / á ktoż Wstędze nie przypisze świątobliwośći / kiedy ná pierśiách Kápłáńskich zásiadszy / nie z prostemi / lecz z Biskupámi / Arcybiskupámi / Naświętszemi konwersuie Oycámi / gdy ich áppárámẽt / znák Jurisdykciey / páliusze ná pierśiách / iákoby Vrim, y Tumim, álbo rámioná iákoby humerale zdobi / pokázuie po wierzchu to / co się w pierśiách znáyduie / gdy dwádźieśćiá par Wstąg ktorych zowią intercostales zacnieysze externos, subtelnieysze internos, bo niższe od sercá prezentowáne pieczętuie. Viginti duobus musculis subtensa pectoris omnia interiora omnia cingens. Jednym słowem Wstęgá pierśi ozdobą / znákiem áffektow / strażnikiem sercá / węzłem sekretow / pieczętárką myśli y miłośći związek. Zyć będźiesz / rzekłem Jáśnie Oświecony M. X. PIETRZE GEMBICKI, Biskupie Krákowski / bo ćię nie zápomni Rzeczpospolita Polska / ktory byłeś Faworem y Wstęgą / ozdobą y znákiem szczęśliwych effektow / strażnikiem wolnośći / wiernym Sekretarzem w poselstwách / Pieczętarzem Wielkim Koronnym / iedynym przećiwko Oyczyznie miłośći znákiem.

Anatom: Veslin.

Zyć bę-

Zyć będźiesz / bo będźie reprezentowáłá memoriał wszytkiemu świátu twey Jáśnie oświeconey osoby / Kośćioł twoiá święta Oblubienicá / tá ktoraś vfáworyzował twoią Wstęgą / zostáwiwszy ich dáleko w liczbie więcey / niż się przy ludzkim znáyduią sercu / ná ták bogátych wielu áppárámentách Kośćielnych / śrebrze / złoćie / fundácyách. Wiecznie żyiesz / bo iuż przybráło do swego sercá, ćiebie / do swey vrody / zá ozdobę niebieską / przy morzách krzyształowych rezyduiąca Oblubienicá / y porzućiwszy onę ktora byłá Junony / á biała Nałęcz twoiey dusze / ktorey mogę pisáć lemma, to ktorey niegdy dał Ioannes wonieiącey liliey Candor illæsus, do białey wełny niebieskiego báránká / ktory Candor lucis æternæ dobráłá / gdźie więcey melodiey záżyiesz niebieskich Duchow. Więc to ná większą poćiechę Duszy Zmárłego / náprzykład dobry / żyiącego káżdego pokaże. JEZV / ty ktory pod białą iesteś związány áccidentow zasłoną / niech rozwiązány zostáie moy ięzyk / ábym w wysokich godnośćiách y Cnotách / záwiązáłá Nałęcz / Przezacney Audienciey / iák Wstęgę zá fawor oddał. Ioan, Fer.

Tmić wprawdźie tá pomroczna bárwá / splendor ták iásnego faworu / ále ia è Cœlo omnia spero, iák rożá wonna rozwiia swoy kwiát / gdy przezroczysta ná nię spada rosá / y te ćiemnośći roziáśnieć muszą / gdy sámo Niebo o splendorách Nałęczy / widome wszytkiemu świátu dáie świádectwo / do Niebá áppelluie. Pátrzćie o iák śliczne polá / názwáne iedno Polus Arcticus, iákby pole dla Xiążąt / gdyż Argos z Greckiego / tłumáczy się Princeps, á drugie Artancticus, dla Arcy Xiążąt wspániálsze / niż pierwsze / ná ktorỹ y Augustá Cesárzá niezwiędłe / ná ktorych pisáne Spes publica, rożę / y Fráncuzkie ná Siedmi okrągách Swiatá / iákoby vnus non sufficeret Orbis prezentowáć chćiáły / dáne Krolom z tą Orácyą / Pulchrum est florere cum fructu. Lilie W koronách Xiążęcych śiedzące iábłká gránowáte / ktore to co otwárte / á skrwáwione iágodámi reprezentowáły pierśi wielkim Portugálskim Pánom / Patriæ non sibi, litery tłumáczyły / ná polu zá

Arcy-

Arcyxiążęcym z kosztownemi kámieniámi sádzone Mitry Prá-
láckie / z iedny strony łáski Pásterskie ku ozdobie / mieczem
Marsowym ná obrone / z drugiey ozdobione strony / nápisem
explikowáły & iustè & doctè, łáski / pieczęci / buławy / domi
& foris; te o zacnych niosąc áwizy / płynęły / á w domách się
Zacnych Nałęczow pozástánawiáły. Tám primum Mobile,
dla powagi ná miękkim rezyduiąc Máiestacie / z swego nie ru-
szá thronu / y bez żadney fátygi przyrodzoney / Cyrkuł kolem
obrácáć każe / tám Zacney Urody niebieskiey á oraz wysokiego ro-
zumu rezyduią Intelligentiæ, ktore być muszą w swych Aspe-
ktách iásne / gdy złotem Słońcem / Miesiącem / y gromádną
gwiazd ozdobione ássystencyą / ma dwánaście kosztownych pá-
łacow / dla dwunastu Zodiácznych Dworzánow / á śiedm ko-
sztownych / wystáwuie śiedmią Plánetow Zamki / ma swoie
Wstęgi / ktore że są subtelnieysze / Epicyclos názywá / á te kto-
re są pozornieysze Zonas tytułuie / te wszytkie w iedne Na-
łęcz záwiezuie / y iákby kosztowną pieczętuie Wstęgą. Fun-
duie się ná słowách Wielkiego Máthemátyká / á czásow ná-
szych Historiká / ktory nászego niebá Polskiego opisuiąc splen-
Chro: Okolskiego, dory / ták o Nałęczy napisał: Est Vitta seu Fascia capitis in
modum Sphæræ efformata. Nam cum orbes cœli quatuor
Elementa terræ inter Arcticum & Antarcticum Zonis cir-
cumdant, iam Vitam hominum & viuentium in Vitta te-
nebunt. A gdy sámo niebo dáło iuż znáczną probę / że fáworem
żyie Nałęczy / vpádłáby okrągłego świátá Sphæra, gdyby nie
byłá związána tą Wstęgą Ktore Woiewodztwo w Koronie ná-
szey náyduie się / ktoreby nie miáło być tym fáworem Nałęczy
ozdobione / powiązáne? Pátrzmy ná dom Gostomskich / O-
strorogow / Czarnkowskich / Tulibowskich / y nászych Gem-
bickich, simpliciter tych domy / iáko się iednym pieczę-
tuią Herbem / iedną wiążą Nałęczą / ták tych iedná dźielnicá /
iedne ozdoby / y cokolwiek w ktorym domu co było godności /
zacności / preeminenciey / tá z kożdego domu iednego ná dru-
giego záwsze redundabat. Kto w tych domách wielkich nie

widział wielkich prærogátyw! kto pierwszych Senatorskich
stołkow) kto lasek Márszałkowskich / ták wiele rázy nie itero-
wánych / kto pieczęci / kto buławy / báwić niechcę / stáro-
żytnych y wielkich wywodząc Przodkow / Jáśnie Wielmoż-
nych domu Ich Mośćiow Pánow Gembickich, kto-
rych ták wielkich Pánow Wielka Polská byłá pełna / y domu
ich spowinowácenia wielkich Senatorow / Stárostow / Urzęd-
nikow. Nie mogę iednák milczeniem przeminąć / opuszczeniem
zápomnieć / szczęśliwego Oycá Iana Gembickiego, Pod-
czászego Poznáńskiego / oraz y Małżonki / z domu Cieleckich /
ktorzy byli zacne Intelligentiæ, nászą rządzące / iuż swego
okręgu dobiegłą Sphærą. Zostáie tá szczęśliwa Nałęcz Po-
lem Xiążęcym / gdy ták wielkich zrodźiłá ná wysokich godno-
ściách będących Synow: Azaż nie był godny Korony Ste-
phan Gembicki, Woiewodá Łęczycki / Andrzey
Gembicki, Biskup Łucki / Dobrogost Gembi-
cki, Podczászy Poznáński / Jáśnie Wielmożny Ian Gem-
bicki, Biskup Płocki / Jáśnie Wielmożny Krzisztof
Gembicki, Kásztelan Gnieźnieński / ktore są dwá złote
Rzeczypospolitey Polskiey kolossy / ktorym dwiemá pisáć trze-
bá Non plus vltra, wiáry przećiwko Bogu / żárliwośći prze-
ciwko Kośćiołom / szczerośći przećiwko Pánu / życzliwośći
przećiwko Oyczyznie: á ták zacną być ozdobioną Oycu Sy-
now / Brátu bráciey koroną: ô summa felicitas, o szczęście /
o wesele / honory / pociechy / circa illum corona fra-
trum. A miedzy temi / Jáśnie Wielmożny Jego
Mość Xiądz Piotr Gembicki, Biskup
Krákowski. Pole záprawdę Xiążęce / bo wielkiego Rzeczy-
pospolitey y godnego miáły Xiążęciá / á iák iásnie rożnemi bá-
wi się niebieskiemi Słońce znákámi / ták on / po rożnych miá-
stách báwił się náukámi. W przod w Akádemiey Poznán-
skiey / Krákowskiey / w Peruzu / w Sapienciey Rzymskiey / á żeby
pokazał / że te są polá / gdźie wonne w swoie Nałęcz zbierał
kwiećia / był y w Akádemiey / ktora wonnieie ziołámi / ták

máiąc cognomen, Herbipolis, Primum Mobile, tey zá-
cney Náleczy był Jáśnie Wielmożny WAWRZYNIEC
GEMBICKI, Arcybiſkup Gnieźnieńſki/ przedtym Pieczętarz
Koronny/ Stryi Jáśnie Oświeconego PIOTRA GEM-
BICKIEGO, mowić ia nie będę o tym/ bo wieki o nim mo-
wić będą. Ten bowiem ná Biſkupſtwie Przemyſkim Sol re-
fulgens, przy Pieczęći mnieyſzey/ forma Iuſtitiæ, ná Kán-
clerſtwie Paſtor Plebis, ná Arcybiſkupſtwie Gnieźnieńſkim/
Spõſæ paranymph⁹, Regũ Pater, legũ moderator, Canonũ
diſpẽſator, Orbis lumẽ. Vdał ſię ná iego Dwor/ z cudzych do
ſwoich przyiechawſzy progow/ vmiał wyſokich á niebieſkich
Cnot náśládowáć/ y do tákiey przyſzedł biegłośći w rzeczách/
że zá Poſłá do Náświętſzego Oycá Pawłá V. wypráwiony/
tám ſwym wymownym ięzykiem więkſzą Koronę Rzeczypo-
ſpolitey przynioſł zwyćięſtwá/ niżli inſzy gromádnym y do-
brze vſzykowánym/ á w potrzebie ſtáwiáiącym ſię Woyſkiem,
Plut. Intt. Traia. Bo ieśliż rzekł Plutarchus, że Reſpublica regitur lumine o-
rationis, iego wyboryczna wymowa w ſwym rządźie vtwier-
dzona byłá/ y to co niegdy Pirhus mowił o ſwym Kráſo-
mownym Cineæ, To káżdy Pan o PIETRZE GEMBI-
Val. Max. Bruch. CKIM mogł publikowáć/ plures ſuo imperio additas ora-
tione Cyneæ Oratoris ac Legati, quàm ſuis armis. Y
iák ſię Athene ſzczyciło Demoſtheneſem/ Rzym Seneką/ ták
wymownym w ſwych vſtách ſzczyćić ſię ná wieki będźie Koro-
ná Polſka PIOTREM GEMBICKIM. Powroćiwſzy ſię
ſzczęśliwie ad Patriæ Lares, był Faſcia regens Sarmaticum
Orbem, zoſtáiąc ná pierśiách pierwſzey Oblubienice Rzeczy-
poſpolitey/ wielkiey wagi Fawor. Mędrzec ten/ ktory miał
zupełną rzeczy wſzytkich probę/ zákochał ſię w tey/ ktora ná
pieſzczonym Máieſtáćie ſámego Boſkiego zásiádłá rozumu/ á
ták doſkonáłą/ że y naywiętſzych ſpraw przenika ſekreta/
iák Ariſtoteles Xiążę Peripátetyckie nápiſał; Sapientia eſt
Scientia & cognitio primarum & altiſſimarum Cauſarum,
á Rotmiſtrzynią będąc áttributow Boſkich/ bierze wſzechmo-
cnośći

cnośći potęgę/ w miłośierdźiu effekt/ dobroći áffekt/ ſprá-
wiedliwośći exekucią/ wiecznośći trwáłość/ á tych ktorych
bierze pod ſwoię promocią/ wziąwſzy formaliter według Bi-
ſkupá Hipponeńſkiego/ Auguſtiná świętego/ Boſkiey człowie-
kowi vdźiela eſſenciey/. Sapientia formaliter ſumpta, eſt
participatio Diuinæ eſſentiæ, ná ſámey ſię funduie wieczno-
śći/ lub à parte poſt záżywáiąc z Bogiem/ lubo à parte
ante, ktory ſam rozum záżywa Oycowſki. Mądrość/ Wielko-
rządczyną okrętow/ Ráyczyną w Mieśćie/ Ceſárzem w woyſku/
y duſzą w ćiele. Nie vpátruie Mądry obrotnego kołá For-
tuny/ bo iákożkolwiek ná niego pádnie/ zwyćięży ią Cnotą:
Sapiens vincit virtute fortunam. Orator Rzymſki powie- Sen. ep.62.
dźiał Seneca, Nie boi ſię Apoplexyi Letárgow Lithiaſes
phtiſes tuſſes, áni záſięgnioney w Ráiu nigdy nie vkontento-
wáney pomioty. Vir temperatus, conſtans ſine metu, ſine
ægritudine, ſine libidine, is eſt ſapiens, ták Kráſomowcá/ Tuſc. qu.4
Miſtrz inſzych Cicero, nie boi ſię przeklectwá/ tá Rzeczpo-
ſpolita/ ktorą rządźi Mąż mądry/ beata Reſpublica quam
ſapiens regit. Zacny Plato nápiſał/ tá mi da Tytuł Jáśnie
Wielmożnego álbo Náiáśnieyſzego/ á ſrzonem śiwośći ná-
kryte głowy moich młodych ſłucháć będą dekretow/ ſubtelny
będę w dyſkurſách/ á iák Hercules złotem wiązáć będę moią
wymową/ inſzych wotá łáńcuchem/ záczym czćić mię będą
Xiążętá/ y będę miał nieśmiertelną pámięć y ſławę/ rozgłośi
moie Cnoty głośna trębáczká świátá/ Cui quot ſunt cor-
poris plummæ, tot vigiles oculi, ſubter tot linguæ. W
chwalebnych mnie zoſtáwi reportách ſławá/ rządźić będę ro-
żnemi narodámi/ w Seymách y rádách będę ákklámowány
dobrym/ ná Woynie mężnym/ á w domu moim włáſnym w
ſłodyczy ſzczęśćia pokoiu/ y weſołośći opływáć będę. Et quæ-
ſiui eam Sponſam aſſumere mihi, & factus ſum amator
formæ illius. Proſzę ćię o Mędrcze/ iáko quæſiuiſti? czy
przez trzy graduſy duſze álbo iey potenciey/ rozum/ wolą/
y pámięć? czy przez trzy morálne/ Via purgatiua, illumina-
tiua,

tiua, vnitiua? czy przez trzy Theologiczne: Fidem, Spem, &
Charitatem, czy przez trzy Logiczne: Simplicem appræ-
henſionem, iudicium, & diſcurſum, czy przez cztery Phi=
zyczne: intelligentis, ſentientis, viuentis, & loco mouen-
tis, czy záſiadſzy ſobie w eſſenciey Boſkiey przechodźiłeś one
pieć / niezrodzonego Oycá / zrodzenie Syná / zrodzonego Sy=
ná tknienie / y odetchnienie Duchá świetego / czy też z tych
wſzytkich ſzczebli graduſe porobiwſzy / doſtáłeś oney z wielką
speżą / zdrowiá odwagą / niſkim pokłonem / głebokimi offertá=
Chriſt. mi: odpowieda kommentuiąc te słowá Chriſtophorus Ca-
Caſſod. ſtri Ocanienſis Theolog Akádemiey Complutenſium, Stu-
Conneſt. p. 145. dium & amor in eius animo exarſit ab ineunte ætate. Je=
ſzcze był máleńkim á iuż wſzytko ſerce / wſzytkie áffekty odda=
wał Boſkiey mądrośći / żeby ná iey pierśiách mogł iák áffekty
wyrażáiąca ſpoczywáć Wſtegá. Rzeczpoſpolita zowie ſie Pán=
Iſaiæ 37. ną / ták Rzeczpoſpolita Syońſka / Virgo Filia Syon, Rzecz=
Iſaiæ 17. poſpolita Dibońſka / Virgo Filia Dibon, Rzeczpoſpolita J=
Hier. 18. zráelſka / Virgo Iſrael, niechże y náſzá Rzeczpoſpolita Polſka
náżywa ſie / Virgo Sapientiæ, Táć to byłá Oblubienicá á nie
inſza Jáśnie Wielmożnego Jego Mośći Xiedza PIOTRA
GEMBICKIEGO Biſkupá Krákowſkiego / hanc quæ-
ſiuit ab ineunte ætate, vdáiąc ſie ná Dwor Krolewſki ZY-
GMVNTA III. gdyż przy kążdym Krolu o bok śiáda aſſi-
ſtrix Sapientia, mądry Pan przy wielkiey experienciey Krolu /
Fortis in bello, gdy do Turek z Zygmuntem przećiwko O=
ſmanowi / do Prus przećiwko Guſtafowi / pokazał ſie Fortis
in bello, gdy tanquam præcordium álbo faſcia, Páńſkiego
nigdy nie odſtepował ſercá. Et facies Principum miraban-
tur me, gdy Krolowie Fráncuzcy / Ceſárz zmárły / onego
Summo cum honore przyiął: Mirabantur Xiążąt Florent=
ſkich / Weneckich / Neyburſkich / ktorzy onemu wielki oddawáli
honor / Nayświetſzych Oycow Papieżow / Páwłá Piatego / do
ktorego był Poſłem / Vrbaná Oſmego / Innocentego dźieśią=
tego / w ten czás gdy w świetym roku / świetego Piotrá y Pá=
wlá ná=

wlá náwiedzał progi / w iákiey powadze v teráźnieyſzego A-
LEXANDRA VII. ktory iák nominis eius magnitudinem
venerabatur, przez Jáśnie Wielebnego Nunciuſá oświad=
czone świadczą kondolencie / bo litera nuntius amoris viua,
expreſſo affectus, ktorzy wſzyſcy iák fawor y Wſtege ná pier=
śiách onegoż piáſtowáli. Kiedy poſłány do Ceſárzá drugie=
go y trzećiego Ferdinándá / pokazał ſie acutus in iudicio,
diſpoſuit nationes & populos, náklániáiąc Ceſárſtwo ná
podpore Rzeczypoſpolitey / gdźie koſztem odważnym / y rozſąd=
kiem wyſokim / z wielką ſławą Rzeczypoſpolitey y ſwego ſtá=
nął Páná. Mogł był ſobie wybornie to Symbolum przyzłoćie
drzewo bobkowe & lauro & auro piſáć / bronił od Piorunow
Nieprzyiaćielſkich Rzeczpoſp: polſką / á złotą przećiwko oney po=
kazował choyność. Wracáiąc ſie pod Smoleńſko do boku Kro=
lewſkie° / wźiełá go wſzytká Rzeczpoſp: weſpoł y z Pánem iáko fa=
wor ſwoich pierśi / czyniąc go Podkánclerzym Koronnym o=
raz y Biſkupem Przemyſkim / tu mu dáć moge co ſobie brał
Xiąże Korſzyckie, wymálował rzeke złotem płynącą názwáną
Chermus, á przy niey Cholere do bitwy rozgrzewáiącą. Cher-
mus ſum Eccleſiæ, Bilis Patriæ, Chermus Largiendo, bilis Epit. Var. hiſt.
propugnando, bo od boku Páńſkiego z plácu nie vſtepuiąc
Kośćiołá nie opuſzczał / y záraz bogátymi záłożył penſiámi.
Widźiał Monárcha Polſki ozdobną te Wſtege / & ad forũ, &
ad chorũ, po ták wielkich pracách wprzod Regenciey / Sekretá=
riey wielkiey Krolewſkiey / pieczęći mnieyſzey / po ktorey wźiął pie
częć wielką Koronną / á ieśliż vſtá Krolewſkie / ſą vſtá Kán=
clerſkie / mogł w ten czás kążdy mowić o vſtách Jego Mośći
Jáśnie Wielmożnego Xiedzá PIOTRA GEMBICKIE
GO, że z nich wychodźiły koſztowne á zupełne woniey pełne
roże / y onym to kążdy rzec mogł beſpiecznie / co Poetá 5.
Faſt. napiſał: dum loquitur vernas efflat ab ore roſas,
w ten czás diſpoſuit populos & nationes, przez ośm lat rzą= Ouid. 5. Faſt.
dźiwſzy pieczęćią / po ták wielkich zaſługách bliſko ſześćdźieśiąt
lat dopedzáiący / poſtąpił ná Biſkupſtwo Krákowſkie / gdźie

pokazał

pokázał ſie záraz Cleri ordinator, Tutor pupillorum, Je-
dnák tu nie ſpoczywał / bo iák wielki waleczny Hetman iął ſie
& in ſago vſługi. Godney/áby ná pierśiách tey ſwoiey Oblubie-
nicy z Fáworem odpoczął / bo pod Elekcyą Naiáśnieyſzego
Krolá teráźnieyſzego 200. ludzi koſztem ſwoim / 800. piecho-
ty Cudzoziemſkiey / 200. drágániey / Dwie Chorągwie Ko-
záckie ſtáwił. Faſciá in pectore Reipub: gdy podczás Expedici-
ey Bereſteckiey/ná ktorey Krol y wſzytká Rzeczpoſp: byłá/ wziął
ná ſie Krákowá obrone/ 500. piechoty á ſto Ráytáryey máiąc/
wielki zápał Koſtki názwáne° rebelizántá y buntownika Chło-
pow w koſtki ſkruſzył / zkąd mu to przypiſáć moge co ná-
piſáły Rzymſkie Hiſtorye/ Camillo manente Roma capi non
potuit, Ták gdy Jáśnie Oświecony P I O T R GEMBI-
C K I w Krákowie zoſtawał/ Nieprzyiaciel g doſtáć niemogł.
Faſcia in pectore Reip: gdy Vſárſką wyſtáwił Chorągiew
ná Vkráinie/ ktora ná 80 tyśiecy koſztowáłá/ ktora byłá terror
inimici Faſcia in pectore Reipub: gdy przez dwie lecie in ar-
mis 400. piechoty trzymał / á koſztu teg roku pod śiedmdzie-
śiąt tyśiecy łożył. Faſcia in pectore Reipublicæ, kiedy
przećiwko ſwoiemu od was wſzytkich mile Naiáśnieyſzey pá-
mieći wſpomnionemu Włádyſłáwowi Czwartemu / tákiey ży-
czliwośći áffekt przy ſwoiey śmierci / á po iego pokazał śmier-
ći Sereniſſimi Regis V L A D I S L A I, nomen etiam poſt fa-
ta veneror, illique ſuperſtiti, cum pro beneficijs in me
collatis, gratias pares reddere non poterim, iam æternam
illam felicitatem apprecor. Stánąłmu y po śmierći zá za-
cną Wſtege / y koſztowny Fáwor / gdy ázeby Mſze świete y
Anniwerſarze zá duſze ták Wielkiego Monárchy były 10000.
legował / Wiec ták o tey zácney Nałeczy y Fáworze rzeke.

Gęmbickich Nałęcz wſzytko to záwiera

Mężność, Cnotę, y co okręt zábiera.

Conſilium prudens pietatem robur in armis

Cuncta hæc Gembicijs Faſcia ineſſe monet.

Był y Wſtęgą ná pierśiách Oblubienicy Kośćiołá Bo-
żego Oblubieniec niebieſki/ vpátruiąc Simetryą członkom

ſwoiey z Duchá świetą miłośćią kocháiącey Oblubienicy/
ſpoyrzał ná ſzyie / y dawſzy Epithetá rożne/ y cząſtke kożdey
cześći ćiáłá / ſzyie przykſztaltował do wſtegi koſztownemi ná- Cant. 1.
wleczoney perłámi / Colum tuum ſicut monilia. A iáko
z vwagą wielki Doktor piſząc in Ezechielis cap. 35. citowány
od Korneliuſzá / à lapide ſuper cantica, rozumie Wſtege y
Fawor ozdobioną perłámi. Faſcia qua pectus ornat, ex qua
annulos monilia ſuſpendit & in pectore geſtat, Mym zdá-
niem nie ma żadney proporciey ſzyiá z Fáworem y Wſtęgą tká-
ną/ z pereł. W ſzyiey przodkuie arteria Trachea názwána że tra-
hit aeriam, ktorą rzeke że nieſłuſznie tytuluią Anatomici
aſperam, bo ſłodkie/ ná ktorym żyćiu ludzkim należy / bierze
w ſie powietrze / ma ſwoie wiáno ktore portionem Cartila-
ginoſam opiſuią: w ogniwá robiony łáncuch / ktore z ćiáłá
formowánemi fáworámi związány/ mieſzkáią w podniebieniu
iák w niebie / w gárle Ráyſkie figury pokázuią drzewo Areo-
pago názwáne / á gdy dwie gálezie liczy / tá ktora buyną
w liśćie/ Bramką názywa/ á ſtárſzą larinx kſztalt formuiące W-
ſtegi. Tám záſiada Cartilago, niewiem czy od woienney Kár-
táginy názwána / bo y w Woienney ćwiczy ćie ſztuce / gdy
do pierśćienia kopiją zmierza. Czwarta Wſtegę názywa A-
riſteorides, ktora kſztált formuie Vſt / iákoby pokázuie oneż
być Mátką / ktora mowić vczy. Piąta Epiglotis, ktora
ſtrzeże áby pokarm vſt nie chybił / á że ſie obwija iáko bluſzcz
w koło drzewá / w koło pokármu y chlebá / zowie ſie Hede-
racea, vtwierdza fundáment ludzkiego żyćia / bo lub ieſt z
kośći / pokázuie że głodem nie vmorzy / gdy w figurze ziár-
ná one prezentuie / Epiſtropheum zebiáte ſtáwią / y że wier-
nie ćiężaru głowy iáko Atlas świátá dotrzyma/ y muśi iey dáć
káżdy wiáre / gdy ſie biffida iákoby bis fida tytuluie: Aná-
tomizuyćieſz wſzytke ſzyie nie znáydźiećie figury z perły /
ſznurá z pereł / wſtegi z pereł / Gregorius Niſſenus Homilia
tertia, piſząc ná owe słowá: quaſi Sponſum decoratum co-
ronâ, & quaſi Sponſam ornatam monilibus ſuis, rozumie

przez Oblubienice Kośćioł Kátholicki Rzymſki/ á Oblubienicá rozumie Biſkupá / Prálatá/ & comparat Eccleſiæ ſe ſuaque decora & ornamenta, ornamentis Sponſæ in nuptijs, Vox Sponſus, denotat Epiſcopos & Prælatos Eccleſiæ, ſic enim in ſua conſecratione Epiſcopi, donantur annulo quaſi Sponſi, qui deſpondent ſibi Eccleſiam. Szyiá tedy tey Oblubienice iáko ßnur perel / Dwie włáſnośći ma perłá/ rotunditatem & candorem, ßyiá ma być biała/ bo perłá biała/ ßyiá okragla/ perłá okragla/ powinien oddáć ná ßnurze/ ná wſtedze/ w białośći czyſtość/ w okragłośći poſłußeńſtwo/ bo iáko ßnur perel zda ſie iákoby ßyie wiązáć/ lecz nie tylko że nie wiąże lecz dáruie wolnośćią y zdobi/ ták ſluby zdádzą ſie że wiążą wolą/ á ono ią zdobią tria vota intellige, quemadmodum enim monilia & torques etſi videantur colum ligare, tamen nedum id illigant, ſed & liberum oſtendunt, & non mediocre illi addunt decus & ornamentum. A ktoż ná pierśiách Kośćiołá Bożego nie widźi tey Wſtegi / Nałeczy/ Faſcia in pectore Eccleſiæ, kiedy ſwoią Nałeczą/ z máteryi bogátych obićia koßtowne/ złotym rzucone kwiećiem / áppáramentá do Kośćiołow/ Przemyſlkiego / Krákowſkiego / Gnieźnieńſkiego oddał/ Faſcia in pectore Eccl: gdy Fáworem ſwey Nałeczy Grob ś. Stániſłáwá kilkunaſtą ſet grzywien ſrebrá leguiąc ozdobił. Faſcia &c. gdy przy niektorych ſtátuách ßczerozłotych/ kielich/ łáncuch z krzyżem Dyámentowy ktore° záżywał odkazał / bedźie świadczył ten Kośćioł ſtároletny iego przećiwko ſobie życzliwośći/ nabożeńſtwá / gdźie cum toto clero w káżdy piątek leżąc krzyżem przed wielkim Ołtarzem śiedm pſalmow pokutnych / z letániámi odpráwowal; da y świádectwo / gdy przy obecznośći Bráciey ná dwá ánniwerſarze kilká tyśiecy oddáć kazał. Affekt ten świadczyć bedą wßytkie Krákowſkie Kośćioły/ nie tylko te ktore ießcze/ w ſwoich nieſkażytelnych ſtrukturách ſtánely/ ále náwet y zruinowáne/ y z tych lapis de pariete clamabit, iego przećiw Kośćiołom miłość / gdy

znácz=

znáczne pieniądze áżeby powſtály / odliczyć kazał: świádczyć bedą iáko záchował vboſtwo w Duchu / y iáko Fáscia in pectore membrorum Chriſti, kiedy znáczną do Bráctwá Miłośierdźia dla chorych Kapłanow / ſumme oddáć kazał/ ná więźniow áby ich rátowano/ ná vbogich w gnoiách leżących áby ich zbierano y opátrowano / ná trupy vbogich vmárłe w gnoiách / áby ich grzebiono / á potym ná trzynaśćie Szpitalow znáczną ſumme odliczył / ktoż nie widźi że ieſt y Candor w tey Wſtedze czyſtośći / oprocz tego / że był Pontifex impollutus, był Faſcia Caſtitatis, gdy y Wdowom vbogim żebráć ſie wſtydzącym / Pánnom pod rządem Pánny Czeſkiey z przykłádem w tym mieśćie żyiącym / náwet tym ktore wiáná mieć nie mogą / cztery / áby kożdego roku były znáczny opátrzone poſágiem roſkazał/ ktoż nie widźi okrągłośći tey perły poſłußeńſtwá / was áppelluie wßytkich Kápłanow iáką wielką miał żárliwość / áby Kośćiołá Rzymſkiego y Ojcow śś. práwá y Koncilia záchowáne były. świadczą to ieg Synody/ iego opiſáne Konſtytucie/ ktore membrány ktokolwiek czytáć bedźie / przyzna że byłá Faſcia in pectore Eccleſiæ, ieſt iuż y ná pierśiách oney niebieſkiey Oblubienice Jeruzalem/ tanquam Sponſa ornata. Wiec wam Kápłani Sybantha dáie wrożke o wáßym Biſkupie.

Semper eris felix venerans gens Numina Diuum
Donec plus Superis fueris venerata Virum.

Po wßytkie wieki czáſu ßczęśliwego,
Záżyieß: gdy czciß Męża ták wielkiego.

Ogłaßa dobrodźieyſtwá Boſkie Prorok Iſaiaſz: żeby Echo tákiey chwały odbijáło śie/ nie tylko o rozumne ludźie / nie tylko z ſłodkim ßemrániem przechodzące wody / álec y ná piądź nie vſtempuiące miedzy krzyßtałámi położone wyſpy: Opowieda że go Bog ſobie obrał zá ſługe y wßytka Boſka Chwałá Iſaiæ 49.
ieſt / mieć ták wiernego dobr dozorce / dano mu ſtrażnikow y Protektorow / ktoremi ſie pieśćić ma iák z oblubienicą/ ktorzy iemu máią być ozdobną ßátą / Leua in circuitu oculos

tuos

tuos, omnes iſti congregati ſunt, vide venerunt tibi vi-
uo ego dicit Dominus, quia omnibus his velut orna-
mentum veſtieris & circumdabis eos quaſi Sponſam.
Co zá Przyiaćiele ták mili / ktorych ia ták mile przywitám y
oblápię iák oblubienicę y ich záżywáć będę iák włáſney ſzáty/
Szátá ieśli ćiemna ſárkáiące żalem pokázuie ſerce / ieśli po-
pieliſta / dochowywa áżeby nie gáſł áffekt miłości / ieśli Zie-
lona/ pokázuie że ſię ſerce nádźieią tuczy / ieśli czerwona / w
Marſowych żyie vpalách/ ieśli żołta / znáć że rádo bo ſię
śmieie / ieśli w lázurze / ma niebo ná ziemi / ieśli wiśniowa/
to ſpalone / ieśli mieniona / ná odmiennego nárzeka przyia-
ćielá / ieśli turkuſowa / to zboláłe / ieśli biała / to przez przy-
ſády / ieśli cegláſta / życzy ziemię / ieśli włośienna ſurowo-
ścią grozi / iákichkolwiek ieſt kolorow ſzátá / iákiekolwiek mo-
że znáczyć indicia ſercá: wydáie iednák poważnym Człowie-
ká weſołym y przyiemnym/ weſoła y ozdobna oſoba / ſzátá dłu-
ga dáie powagę / ſzátá krotka chyżość znáczy / ſpięta / ćiepłe
trzyma pierśi / roſpięta chłodźi ſerce / á ty będźieſz miał tá-
kich Przyiaćielow / ktorzy ćię będą zdobić / ſtroić / á ty ich
záś iáko oblubienicá Circumdabis, gdy ich będźieſz winco-
wáć / pierśi kánakámi / pálce pierśćieniámi / ręce złotemi
mánelámi / ſzyię perłámi / głowę koronámi / y zdobić ich ſo-
bie będźieſz / iáko czyni oblubienicá gdy ſobie od Bogá dá-
nego Przyiaćielá ſtroi wſtęgámi. Co to zá mowá dla Bogá
ma oná Zacna Oblubienicá Niebieſka. Chwała tákie zwie-
rzetá / ktore nie tylko w głowie ále y w pierśiach y wſkrzy-
dłách iák Argus, wſzytkie oczy / kiedyby to mi powiedźiáły
kto to przyidźie do oney chwały / ktora / iáka ſzátą / onego przy-
śláchći / á ten gość ktory przyidźie będźie onę zdobił iák ob-
lubienicę / co zá fáworow trzebá niebu? co zá wſtąg bogá-
tych potrzebuie Oblubienicá Báránkowá? Spuſtoſzáłe miłi
Kátholicy było niebo / Apoſtołowie Páńſcy przyſzli / náprá-
wili onoż / ozdobili ſiedzenia / nápełnili Máieſtat y ośiedli
thrōny. Iam adſunt Sancti Apoſtoli qui te o Syon re-
ſtaurent

ſtaurent imò renouent, quaſi nouam Chriſti Sponſam,
quam in æternum circumdabunt. Już przyſzło ſię poſpie-
ſzáć Opoce Piotrowi do Chryſtuſá do opoki / Biſkupowi do
ſwey Oblubienice / iuż czás przychodźi łączyć ſię z niebem / á
rozſtáć ſię z źiemią/ podnieśie ſwe oczy / áż w koło ſiebie zo-
czy życzliwych Prálatow / ktorzy rádźiby zágrzali iáko Veſti-
mentum, oźiębłe członki / obaczy ſług wiernych /
ktorzyby ſámi ſiebie rádźi w Epitome przemienili / áby oſłá-
białe mogli vmocnić śiły / ſpoyrzy: á w tym obaczy Jáśnie
Wielmożnego Jego Mośći Páná KRZYSZTOFA GEM-
BICKIEGO ktory iáko go miał w ſwym ſercu/ták y ſchorzáłe°
ná ſwych nie lenił ſię podnośić rękách. Obaczy Jáśnie
Wielmożną Synowicę Pánią Annę Petronellę z Gębic
Korycińſką Káncłerzyną Wielką Koronną / ktora rá-
dáby była ſwoie koſztowne ktorekolwiek ták wielka Páni mieć
może ſkruſzyłá w Beznár perły/ áżeby byłá mogłá ſkruſzone cho-
robámi reſtaurowáć zdrowie/ rádáby byłá ſwoie koſztowne
ktorekolwiek w ieden iácynth dyſtemperowáłá kleynoty / á że-
by mogłá diſtemperowáne chorobámi do ſwoiey cáłośći przy-
prowádźić ſerce/ y rzekł. Je° Mośći Jáśnie Wielmożne° Mał-
żonká Jego Mośći Páná Káncłerzá Koronnego żegnam / y
proſzę ábyś odemnie pożegnáłá / dźiękuiąc mu zá ták wielką
żárliwość/ iże ták ſtawa ná obronę Kośćiołow / zátrzymánie
wolnośći Bogá. Je° ſáme° wolą á nie guſt inſzych vpátruiąc.
Ciebie błogoſłáwię. Stáneli Synowie twoi Jch Mość Pá-
nowie Káncłerzowicowie zádátki wielkich y przyſzłych ho-
norow domu ták zacnego / pięknieć wam było Jáśnie Wiel-
możni Toporczykowie z ták piękną przy wáſzym Toporze
Wſtęgą / pięknie było z ták bogátym wáſzemu Toporowi
Fáworem / ále ozdobny będźie w Koronie Polſkiey wáſz
Topor zá świętym iego błogoſłáwieńſtwem / gdźie ręce ná
głowę wáſzę kłádąc poki mogł rękę podnieść błogoſłá-
wił. Błogoſłáwił y tym / ktorzy przytomni być nie mogli/
iáko Jáśnie Wielmożnemu Jego Mośći Pánu PAWŁO-
WI GEM-

wi GEMBICKIEMU, Káſztellanowi Międzyrzeckiemu / y iego Zacnemu Potomſtwu. Błogoſławił y MIKOLAIOWI GEMBICKIEMU Podczáſzemu Poznáńſkiemu / do ktorego ia rzekę / co niegdy Sopater ad Americum nápiſał: Perdidiſti animæ ſolatium, vitæ ſubſidium, annorum lactamentum, Fortunæ vtriuſque participium. Zgubiłeś pociechę ſercá / podporę żywota / lat pomnożenie / á do ſzczęśćia pomoc.

Roſkazał ſwemu Kápellanowi czytáć ſobie Miodouſtego Bernárdá hymn / Homo Dei creatura, cur in carne moritura, eſt tàm parua tibi cura pro æterna gloria. Zkąd ták był pilny zbáwienia ſwego / że áż do tego dniá gdy ſię miał rozſtawáć z ćiáłem / gorącym iednoczył ſię áffektem / z Bogiem Kápłáńſkie odpráwuiąc paćierze / á gdy mowić nie mogł / znákámi roſkázował żeby ie czytano. Tám dopiero ieden z Prálatow rzekł: á żeby rozumem pátrzył ná áſſiſtencyą ſwoich świętych Pátronow / Leua in circuitu oculos tuos, &c. Vide congratos ſibi, Błogoſłáwionego Kántego / ktoremuś ná Kánonizácią 10000. odkazał. Vide Jana Krzćićielá / Piotrá y Páwłá / Andrzeiá / Kázimierzá / Swiętą Annę / Bárbárę / Káthárzynę / Málgorzátę, do ktorycheś ná twym teſtámenćie oſtátnią oddał ſupplikę. Iram placate veſtris ſuffragijs, & miſericordiam Deiimpetrate. Vide Woyćiechá świętego Arcybiſkupá Gnieźnieńſkiego / Stániſłáwá świętego / B. K. ktorzy ciebie o Zacny Biſkupie ná Pompátyczną prowádzą Sakrę. Vide. Orſzak Anyelſki z nazacnieyſzą Krolową Niebieſką twoią o Zacny Senatorze Pánią ktorey miłe było ono w káżde Soboty przed Obrázem Piaſkowym Mſzy ś. celebrowáne / miłe y nocne Modlitwy / Exerciciá Medytácye w ſwey Káplicy odpráwione / w ktorey ážebyś pilnieyſze mogł oddawáć vſługi / przenioſłeś ſię do Xiążęcego ogrodá / więcey w Klaſztorze Kármelitáńſkim przemieſzkiwáiąc niż w twoim Dworze / Erit tibi ſicut veſtimentum, bo odziany / y ſzátą Szkáplerzá / otrzymałeś o ktorąś

proſił

proſił łáſkę / Tu Spei, tu Fidei, Charitatis lucerna, per Caliginem & tenebras mortis in te limen æternitatis ad locum expiantis adſis; & me ad Deum meum Lucem inacceſſibilem ſiſte. Otrzymałeś grácyą / bo ták ten prezent Szkáplerzá dáiąc Krolowa Niebá / mowiłá: In quo quis morietur, æternum non patietur incendium. Vide Vkrzyżowánego Zbáwićielá / do ktoregoś wielkiey á żywey miłośći oddawał áffekty / Summum & infinitum bonum cordis mei, Vita animæ meæ, te deſidero ô IESV ſuauiſſime, non tàm acerbitate doloris, quàm ardentiſſimi amoris iaculo, nunquid o IESV perire me ſines, quem tanto dolore acquiſiuiſti, tanto pretio redemiſti, tanto amore dilexiſti; y wiedząc że ten ma przyść / ſłucháć ráchunkow z Duſz / ktore miał pod ſwoią mocą / oprocz tego / że zámſie przy ſtole czáſem ſam czytał / czáſem kazał czytáć Thomam de Kempis de nouiſſimis, y iák drugi purpurat Kośćiołá świętego / Hieronim święty rzeczą ſámą wykonywał ták wielkiego Doktorá słowá: lubo iem / lubo piję / lubo ſpię / záwſze mi on głos brzmi w vſzách / wſtáńcie vmárli ná ſąd / więc żeby ſłodkiego w dekretách ſwych miał Vkrzyżowánego roſkazał ſwey ſtánąć Kápelli / á ćichę iuż máiąc y vſpokoione ſumnienie / Muſicam docet Amor, Miłośći Boſkiey pokazał áffekt y przy rzewliwie exprymuiących ná Wiolách głoſow Dies iræ, ſpiewáć y gráć kazał / á gdy przyſzło do onych słow Rex tremendæ Maieſtatis, triplici dignus Corona, trzykroć rázy iterowáć kazał. Vide Bogá w TROYCY iedynego / Congregatos, iedne° w Eſſenciey / Troiákie° w Oſobách. Erit tibi ſicut veſtimentũ, bo eris amictus lumine ſicut veſtimentum, przyodziciecię ſwoią Chwałą / ſwoią Zacnośćią. A ty Jáśnie Wielmożny Senatorze / iuż ſzczęśliwie Circumdas eos velut ſponſam. Pieśćiſz ſię Chwałą świętych / iák z twoią Oblubienicą / iuż ćię Chory piáſtuią Anyelſkie / My kochánemu Kośćiołowi Oblubienicy twoiey oddamy Ciáło twe / Prowádzić będą Jáśnie Wielmożni Brácia Brátá / Et Faſciæ

D Faſci-

Faſciam cingent Stánie Jáśnie Wielmożny IAN GEMBICKI Biſkup Płocki Sacrificijs, Stánie Jáśnie Wielmożny KRZYSZTOF GEMBICKI Suffragijs, Stáną Zacni pokrewni ꝛc. ꝛc. Będą prowádźili Jáśnie Wielmożni Synowcy / Jáśnie Wielmożne Synowice ꝛc. Ná ktorych gdy pátrzę twárz Chmurą záßle oczy płáczem zálane / vſtá wzdychániem ſię ożywiáią / á ſerce ſtruchláłe żalem ſußące wyſchło / iákby rzec chćiáły / Cecidit corona capitis noſtri. Poydą y prowádźić będą Práłáci ták wielkiego Práłatá / Senatorowie Senatorá / Jáśnie Oświecone Xiążętá / Jáśnie Oświeconego Xiążęćiá / Vbodzy Dobrodźieiá y Protektorá / wßytko Miáſto Páſterzá. Jdźże iuż idź Páſterzu / do twoiey Owczárnie / Biſkupie do twoiey Káthedry / Káplanie do twoiey Oblubienice / á ieśli kto będźie pytał / co to zá Ciáło prowádźićie / odpowiedźćie: Hic Charitatis Faſcia.